

Pasen is nog ver weg

We gaan richting Pasen maar hoe kunnen we dat vieren? De oorlog in Oekraïne woedt nog volop met dagelijks nieuwe verwoestingen, slachtoffers en vluchtelingen. Zelfs het beheersen van het nieuws is onderdeel van de strijd. In Linden zijn we plotseling van dichtbij getuige van mensen die aangewezen op onze hulp. Hulp die gelukkig van alle kanten komt. Bijna als vanzelfsprekend en bijna blij dat we iets kunnen betekenen in plaats van alleen machteloos toezien.

De beelden zijn schokkend. We zijn gevangen in allerlei vreselijke dilemma's en we worden dagelijks geconfronteerd met de gevolgen. We ondervinden bijna aan den lijve dat we onze prioriteiten even moeten verschuiven.

En anderzijds blijkt -hoe navrant ook- dat we er ook weer aan gewend raken en dat ander nieuws weer een plaats krijgt. Juist daarom is het goed om bezig te zijn met wat we wel kunnen doen voor mensen die het nodig hebben. De terugkeer naar het eigen land is voor miljoenen vluchtelingen nog ver weg.

Pasen lijkt ook nog heel ver weg want de overwinning op het kwaad en de dood is nog niet echt in zicht zo lijkt het. Het nieuwe leven ligt nog onder de koude sneeuw bedolven. Maar juist daarom dient de hoop erop levend te blijven.

Maar aan Pasen gaat de Goede of Stille week vooraf en de dagen van deze week bevatten veel symboliek die juist nu heel actueel is:

Palmzondag de dag dat we de komst van een ander soort leiderschap toejuichen.

Witte Donderdag, de dag waarop we stilstaan bij het belangrijkste uitgangspunt van het christendom: met elkaar delen en elkaar dienen. Het is geen schande om de voeten van de ander te wassen en te verzorgen.

Goede Vrijdag, de dag waarop we ons realiseren dat er te veel leed is en te veel lijden. Niet om dat lijden te verheerlijken maar vanwege het besef dat het Goede offers vraagt, nog steeds elke dag.

Pasen lijkt nog ver weg maar met Pasen houden we de hoop levend.

JvdB

PS

In de Goede Vrijdagviering van vorig jaar kwam de volgende tekst voor:

.....

Maar het had ook gisteren kunnen gebeuren. Mensen zijn niet veranderd,
Nog steeds zijn er mensen als Judas, die alles doen voor geld;
nog steeds zijn er hogepriesters en Schriftgeleerden die alles beter weten
en tot het uiterste gaan om hun eigen eer en positie te beschermen;
nog steeds zijn er Pilatusen die meewaaien met alle winden
en onder druk van mening veranderen,
nog steeds zijn er mensen als de soldaten die doen wat ze moeten doen
– bevel is bevel - en hun eigen geweten hebben uitgeschakeld;
en nog steeds zijn er mensen als Petrus die uit angst meepraten,
niet durven en daarom soms foute beslissingen nemen.
En misschien zit van ieder van hen ook iets in onszelf.....

Maar ook nog steeds zijn er mensen als de vrouwen onder het kruis
en als de leerling Johannes, die meeleven en Hem in stilte trouw zijn;
en zijn er mensen die net als Maria onder het kruis het lijden
van hun kind meemaken en diep bedroefd zijn.
Machteloos en verbijsterd zijn over het verlies van een kind op de
vlucht voor of juist door oorlogsgeweld.

.....

(naar een tekst van Jan Hendriks, bisschop van Haarlem)